DOMSTOLENS DOM
18. maj 1994 *

I sag C-303/93,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Antonio Aresu, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Den Italienske Republik ved professor Luigi Ferrari Bravo, chef for Udenrigsministeriets servizio del contenzioso diplomatico, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato Ivo M. Braguglia, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Italienske Ambassade, 5, rue Marie Adélaïde,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik ved ikke at vedtage og offentliggøre de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 90/486/EØF af 17. september 1990 om ændring af direktiv 84/529/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk drevne elevatorer (EFT L 270, s. 21) og ved ikke straks at give Kommissionen meddelelse herom, har undladt at opfylde sine forpligtelser i medfør af EØF-traktatens artikel 5, stk. 1, og artikel 189, stk. 3, samt artikel 2 i nævnte direktiv 90/486,

har

* Processprog: italiensk.

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini og D. A. O. Edward samt dommerne R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias (refererende dommer), F. Grévisse, M. Zuleeg og J. L. Murray,

generaladvokat: F. G. Jacobs
justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 13. april 1994,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 13. april 1994,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 28. maj 1993 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af EØF-traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik ved ikke at have vedtaget og offentliggjort de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 90/486/EØF af 17. september 1990 om ændring af direktiv 84/529/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk drevne elevatorer (EFT L 270, s. 21, herefter benævnt »direktivet«) og ved ikke straks at have givet Kommissionen meddelelse herom, har undladt at opfylde sine forpligtelser i medfør af traktatens artikel 5 og 189 samt artikel 2, stk. 1, i direktivet.

2 I henhold til direktivets artikel 2, stk. 1, »... vedtager og offentliggør (medlemsstaterne) de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv inden for en frist på seks måneder fra dets meddelelse. De underretter straks Kommissionen herom«. Direktivet blev meddelt den 24. september 1990, og fristen for at efterkomme det udløb således den 24. marts 1991.

3 Da Kommissionen ikke modtog oplysninger fra den italienske regering vedrørende gennemførelsen af direktivet i italiensk ret, tilstillede den den 28. juni 1991 en åbningsskrivelse. Denne skrivelse blev ikke besvaret, og Kommissionen meddelte derfor den italienske regering en begrundet udtalelse den 9. marts 1992 og anmodede den om inden to måneder at efterkomme direktivet. Den italienske regering reagerede heller ikke på denne udtalelse. Derefter anlagde Kommissionen nærværende sag.

4 Den italienske regering bestrider ikke, at direktivet ikke er gennemført inden for den fastsatte frist. Den har imidlertid i retsmødet fremlagt et dekret, der er blevet udstedt med henblik på gennemførelse af direktivet, og dette dekret vil inden længe blive offentliggjort i Den Italienske Republiks Lovtidende.

5 Da gennemførelsen ikke er sket inden for den i den begrundede udtalelse fastsatte frist, må det fastslås, at der som anført af Kommissionen foreligger et traktatbrud.

6 Derimod skal Domstolen, i modsætning til, hvad Kommissionen har nedlagt påstand om, ikke tage stilling til manglende offentliggørelse af og meddelelse om love og administrative bestemmelser, der skulle have været vedtaget for at efterkomme direktivet, idet Den Italienske Republik netop ikke har vedtaget disse bestemmelser inden for den frist, der er fastsat i den begrundede udtalelse.

7 Da Den Italienske Republik i øvrigt har undladt at opfylde sine særlige forpligtelser i henhold til direktivet, er det ufornødent at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt den dermed også har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af traktatens artikel 5.

8 Det skal herefter fastslås, at Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser for at efterkomme direktiv 90/486, hvorved tilføjes, at der i øvrigt bør afsiges frifindelsesdom.

Sagens omkostninger

9 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger. Da Den Italienske Republik har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til EØF-traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 90/486/EØF af 17. september 1990 om ændring

af direktiv 84/529/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk drevne elevatorer.

2) I øvrigt frifindes sagsøgte.

3) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

Due Mancini Edward Joliet

Schockweiler Rodríguez Iglesias Grévisse

Zuleeg Murray

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 18. maj 1994.

R. Grass
Justitssekretær

O. Due
Præsident